

**UCHWAŁA NR XXIX/140/2013
RADY GMINY PERZÓW**

z dnia 28 lutego 2013 r.

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargi Prokuratora Okręgowego w Ostrowie Wielkopolskim na uchwałę Nr IX/32/2011 Rady Gminy Perzów z dnia 26 maja 2011r. w sprawie ustalenia wysokości opłat za świadczenia udzielane przez przedszkola publiczne prowadzone przez Gminę Perzów (Dz.Urz.Woj.Wielkopolskiego Nr 218, poz.3416)

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591; ze zmianami) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270; ze zmianami), uchwała się, co następuje :

§ 1. Nie uwzględnąć skargi Prokuratora Okręgowego w Ostrowie Wielkopolskim i uznać ją za bezzasadną.

§ 2. Przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargę Prokuratora Okręgowego w Ostrowie Wielkopolskim wniesioną dnia 1 lutego 2013 r. na uchwałę Nr IX/32/2011 Rady Gminy Perzów z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie ustalenia wysokości opłat za świadczenia udzielane przez przedszkola publiczne prowadzone przez Gminę Perzów (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego Nr 218, poz. 3416) wraz odpowiedzią na skargę i aktami sprawy.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Perzów.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia

**PRZEWODNICZĄCA
RADY GMINY PERZÓW**

Danuta Froń

Uzasadnienie

do uchwały Nr XXIX/140/2013 Rady Gminy Perzów

z dnia 28 lutego 2013 r.

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargi Prokuratora Okręgowego w Ostrowie Wielkopolskim na uchwałę Nr IX/32/2011 Rady Gminy Perzów z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie ustalenia wysokości opłat za świadczenia udzielane przez przedszkola publiczne prowadzone przez Gminę Perzów (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego Nr 218, poz. 3416).

W dniu 1 lutego 2013 r. wpłynęła do Urzędu Gminy w Perzowie skarga Prokuratora Okręgowego w Ostrowie Wielkopolskim na uchwałę Nr IX/32/2011 Rady Gminy Perzów z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie ustalenia wysokości opłat za świadczenia udzielane przez przedszkola publiczne prowadzone przez Gminę Perzów.

W skardze Prokurator Okręgowy w Ostrowie Wlkp. zarzucił uchwale Rady Gminy Perzów rażące naruszenie prawa materialnego, mianowicie art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572; ze zmianami) polegające na :

- 1) naruszeniu zasady ekwiwalentności świadczeń i ustaleniu opłaty za świadczenia publicznych przedszkoli samorządowych wykraczające poza podstawę programową wychowania przedszkolnego i realizowane w wymiarze ponad 5 godzin dziennie w ten sposób, że wysokość tej opłaty powiązano z wysokością minimalnego wynagrodzenia za pracę i nie skorelowanie wysokości tej opłaty z rzeczywistymi kosztami świadczenia usługi,
- 2) uregulowaniu uchwałą kwestii zawierania umów cywilnoprawnych pomiędzy dyrektorami przedszkoli a rodzicami (opiekunami prawnymi) dzieci oraz ustaleniu terminu wnoszenia opłat – z przekroczeniem upoważnienia ustawowego zawartego w przepisie art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty.

W uzasadnieniu wniesionej skargi, w odniesieniu do pierwszego zarzutu wskazano, iż zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądów administracyjnych w uchwałach podejmowanych na podstawie art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty konieczne jest precyzyjne określenie wymiaru i jakości tych świadczeń, w formie cennika i w oparciu o zasadę ekwiwalentności świadczeń. Dlatego też w uchwale podejmowanej w wykonaniu upoważnienia z art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty należy szczegółowo wskazać za jakiego rodzaju świadczenia opłata jest żądana i co się na opłacone świadczenie składa. Ustalając wysokość opłat rada gminy nie ma pełnej swobody w jej kształtowaniu, albowiem zasada ekwiwalentności wymaga, aby każda opłata dotyczyła konkretnego świadczenia i była wprost skorelowana z konkretnymi kosztami świadczenia usług. Sposób ustalenia odpłatności powinien być przekonujący, oparty na kalkulacji ekonomicznej, a argumentacja za nim przemawiająca racjonalna i stosownie uzasadniona. Brak czytelności co do zakresu dodatkowych świadczeń opiekuńczo-wychowawczych i odpowiadającej im opłaty, pozbawia rodziców dzieci przy podejmowaniu decyzji kwestii korzystania z usług przedszkola, możliwości dokonania rzetelnej oceny w tym zakresie. W ocenie Skarżącego, zaskarżona uchwała powyższych standardów nie spełnia, wprowadza bowiem opłatę odnoszącą się do minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na dany rok i nie jest w żaden sposób skorelowana z faktycznymi kosztami świadczonych usług. Sposób ustalenia opłaty w powiązaniu z najniższym wynagrodzeniem za pracę powoduje nadto jej automatyczny wzrost w przypadku wzrostu wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, i to bez jakiegokolwiek powiązania z kalkulacją ekonomiczną świadczonych usług. Za niedopuszczalne w świetle przepisów ustawy o systemie oświaty uznać należy, w ocenie Skarżącego, zaokrąglanie opłaty do pełnych złotych. Taki zabieg powoduje bowiem, w ocenie Skarżącego, faktyczny wzrost opłaty ponoszonej przez rodziców za świadczenia przedszkoli i pozostaje w sprzeczności z zasadą ekwiwalentności świadczeń.

Odnosnie drugiego z zarzutów podniesionych w petitum skargi, w uzasadnieniu ww. skargi wskazano, iż przepis § 6 zaskarżonej uchwały, zawierający regulację dotyczącą zawierania umów cywilno-prawnych pomiędzy dyrektorami przedszkoli a rodzicami (opiekunami prawnymi) dzieci, jak też przepis § 5, regulujący kwestię terminu wnoszenia opłat niewątpliwie wykraczają poza upoważnienie ustawowe i nie mogą być przedmiotem regulacji dokonanej przez organ samorządu gminy. W tej sytuacji wskazane regulacje uchwały zawarte w § 5 i w § 6, niewątpliwie wykraczają, w ocenie Skarżącego, poza upoważnienie ustawowe, podjęta zostały z naruszeniem regulacji zawartych w przepisach art. 7 i art. 94 Konstytucji.

Wprawdzie już poza petitum skargi, bo w treści uzasadnienia Skarżący podnosi również zarzut podjęcia poza zakresem upoważnienia ustawowego przepisu § 7 uchwały. Przepis ten zawiera regulacje dotyczące ustalania kosztów wyżywienia, podczas gdy materia ta uregulowana jest w ustawowo.

Wskazując na powyższe zarzuty, Prokurator Okręgowy w Ostrowie Wielkopolskim wniósł o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały Rady Gminy Perzów.

AD. 1) Odnosząc się do twierdzeń zawartych w uzasadnieniu skargi mających stanowić poparcie tego zarzutu należy na wstępie wskazać, iż z treści postanowień art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty nie wynika, że opłata za ww. świadczenia przedszkolne ma być ceną odpowiadającą – w całości czy też w określonej części – wydatkom ponoszonym przez organ. Artykuł ten nie określa reguł, według których ma być ustalana opłata i nie nawiązuje przy ustalaniu jej wysokości do wysokości ponoszonych przez przedszkola kosztów za świadczone usługi opiekuńczo-wychowawcze. Ustawodawca w art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty pozostawił organom samorządu gminnego swobodę w zakresie ustalania ww. opłat. Z brzmienia art. 6 ust. 1 pkt 2 i art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty wynika, że czas bezpłatnego pobytu dziecka w przedszkolu publicznym nie może być krótszy niż 5 godzin dziennie. Oznacza to, że organ gminy może za pozostały czas pobytu dziecka w przedszkolu ustalić opłaty lub nie, oraz ustalić je w określonej przez siebie wysokości. Organ samorządu ma przy realizacji swoich zadań znaczny stopień swobody we wprowadzaniu regulacji, najlepiej odpowiadających lokalnym stosunkom społecznym. Jest to zgodne z ideą samorządności, zgodnie z którą mieszkańcy poprzez wybranych przedstawicieli realizują cele najważniejsze dla danej wspólnoty samorządowej. Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w uchwale Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 grudnia 2012 r. sygn. akt I OPS 6/12.

Skarżący twierdzi, że ustalenie należnej Gminie opłaty w sposób odnoszący się do procentowej części wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę stanowi brak korelacji takiej opłaty z faktycznymi kosztami świadczonych odpłatnie usług, nadto też że opłata tak ustalona ma „sztywny charakter” i obliczana jest na podstawie deklarowanego, a nie faktycznego pobytu dziecka w przedszkolu.

Wskazać więc trzeba, że z zapisów § 3 ust. 2 i § 4 ust. 1 uchwały wynika, że opłatę ustalono jako iloczyn stawki opłaty za liczbę godzin korzystania przez dziecko ze świadczeń przedszkola przekraczających wymiar godzin „nieodpłatnych” i faktycznej liczby godzin korzystania przez dziecko z takich świadczeń.

Przepisy ustawy o systemie oświaty nie zawierają, jak to stwierdzono powyżej, jakichkolwiek norm, które nakazywałyby radom gmin przy ustalaniu tego rodzaju opłat odnosić ich wysokość do kalkulacji kosztów za konkretny rodzaj zajęć prowadzonych z dzieckiem w konkretnej godzinie jego pobytu w przedszkolu powyżej już co najmniej 5 godzin. Nie oznacza to naturalnie, iż Rada Gminy Perzów określiła wysokość opłat w sposób całkowicie dowolny. Kalkulacja ustalonej opłaty została dokonana; winna ona bowiem być udostępniana zainteresowanym rodzicom w przypadku takiego ich żądania. Kalkulacja wysokości opłaty powinna ponadto mieć swe odbicie w kosztach świadczenia usług przez przedszkole. Nie oznacza to jednak wcale, że określenie wysokości opłaty nie może zostać ustalone w sposób odnoszący do minimalnego wynagrodzenia za pracę. Taki sposób ustalenia opłaty powoduje – zdaniem skarżącego – automatyczny wzrost opłaty w związku ze wzrostem minimalnego wynagrodzenia za pracę i to, jego zdaniem, bez jakiegokolwiek powiązania z kalkulacją ekonomiczną świadczonych usług. Z takim rozumowaniem zgodzić się nie sposób. Skoro bowiem przepisy ustawy umożliwiają ustalenie i pobieranie opłat za korzystanie z usług przedszkoli za czas powyżej 5 godzin, tym samym nie można odnosić się w takiej sytuacji do szczegółowych kalkulacji ekonomicznych poszczególnych rodzajów prowadzonych w tym czasie zajęć. W ocenie organu ustalenie opłaty, określanej przez Skarżącego „stałą” nie narusza norm prawnych stanowiących delegację do jej określenia.

Opłata ustalona skarżoną uchwałą ma charakter ekwiwalentny, ponosi się ją bowiem za określone, wyraźnie wskazane w uchwale świadczenia. Jej wysokość została ustalona na podstawie kalkulacji ekonomicznej w oparciu o koszty związane z udzielaniem tych świadczeń, nie można przypisywać jej więc, jak chce tego Skarżący, komercyjnego charakteru..

„Opłaty, ustalone w uchwale rady gminy podjętej na podstawie art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty, nie mogą prowadzić do przeniesienia na rodziców (opiekunów prawnych) dzieci korzystających ze świadczeń przedszkoli publicznych kosztów, które na podstawie przepisów powszechnie obowiązujących zobowiązana jest ponieść gmina jako organ prowadzący przedszkole np. zapewnienia warunków działania przedszkola, w tym bezpiecznych i higienicznych warunków nauki, wychowania i opieki, wykonywania remontów, zapewnienia obsługi administracyjnej, finansowej i organizacyjnej, wyposażenia w pomoce dydaktyczne i sprzęt niezbędny do pełnej realizacji programów nauczania i wychowawczych, wynagrodzenia nauczycieli, utrzymania

przedszkola.” (wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 29 września 2010 r., II SA/Go 625/10, LEX nr 707369).

Nie można jednak tej wytycznej rozumieć jako zakazu uwzględnienia w kalkulacji opłaty kosztów utrzymania budynku, wyposażenia i wynagrodzeń nauczycieli i innych pracowników. Gdyby nie uwzględniać takich kosztów, to w ogóle nie dałoby się ustalić opłaty. Natomiast przedmiotowej opłaty nie skalkulowano w taki sposób, aby pokrywała ona wszystkie koszty funkcjonowania przedszkoli, gdyż to czyniłoby fikcją obowiązek zapewnienia bezpłatnej nauki, wychowania i opieki przez 5 godzin na dobę. Kosztów działalności przedszkola nie przerzucono więc w całości na rodziców (opiekunów prawnych). Jak wskazano w uzasadnieniu do uchwały, koszt opłaty za 1 godzinę korzystania ze świadczeń objętych uchwałą wynosił 1,00 zł. Twierdzenia więc, że sposób określenia opłaty przez Radę Gminy Perzów nie wynika z uprzedniej kalkulacji, że nie pozostaje w korelacji z faktycznym kosztem usługi są bezpodstawne.

Podać w tym miejscu można, że wynagrodzenie nauczycieli w roku szkolnym 2012/2013 w przeliczeniu na 1 godzinę przedstawia się następująco:

- grupa dzieci starsza – nauczyciel dyplomowany z mgr – koszt 1 godz. brutto 33,97 zł,
- grupa dzieci młodsza – nauczyciel dyplomowany z mgr – koszt 1 godz. brutto 29,90 zł,
- nauczyciel mianowany bez mgr – koszt 1 godz. brutto 18,84 zł. Już z tego przykładowego zestawienia wynika, że przy wysokościach ustalonych uchwałą opłat w żadnym razie nie dochodzi do przerzucania przez Gminę kosztów przedmiotowych w sprawie zajęć na rodziców, a wysokość ustalonej opłaty nie jest wysoka – co stanowi suwerenną decyzję organu Gminy.

Powiązanie więc ustalonej opłaty z wysokością minimalnego wynagrodzenia za pracę jest uzależnione właśnie od czynnika mającego (mogącego wszak mieć) wpływ na koszt świadczenia takiej usługi. Odpłatne zajęcia prowadzone są przez nauczycieli przedszkoli, którzy wszak są wynagradzani za pracę. Już choćby z tej przyczyny odniesienie wysokości opłaty do tego właśnie czynnika powiązanego z kosztem usługi ocenić należy jako uzasadnione i powiązane z dokonaniem jej kalkulacji.

Wobec powyższego, zarzut Prokuratora, iż sposób ustalenia opłaty w powiązaniu z najniższym wynagrodzeniem za pracę powoduje nadto jej automatyczny wzrost w przypadku wzrostu wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, i bez jakiegokolwiek powiązania z kalkulacją ekonomiczną świadczonych usług - jest bezzasadny. Gmina Perzów przeprowadziła kalkulację finansową i przedstawiła ją Radnym Rady Gminy Perzów przed przystąpieniem do podejmowania przedmiotowej uchwały.

Uregulowania uchwały nie naruszają także cywilnoprawnej zasady ekwiwalentności świadczeń. Z zapisów uchwały nie wynika, iż rodzice (opiekunowie prawni) dziecka mają ponosić opłatę za świadczenia faktycznie niezrealizowane przez placówkę. Zgodnie z § 3 ust. 2 oraz § 4 kwestionowanej uchwały opłata jest obliczana jako iloczyn stawki godzinowej, deklarowanej liczby godzin pobytu dziecka w placówce oraz faktycznej ilości dni pobytu dzieciaków przedszkolu w danym miesiącu. Wysokość opłaty jest zatem skorelowana nie tylko z zadeklarowanym czasem pobytu dziecka w placówce, lecz także z faktycznym czasem tego pobytu, co wprost wynika z przepisów kwestionowanej uchwały.

Ponadto należy zwrócić uwagę na to, że skoro opłata, o której mowa w art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty ma mieć charakter świadczenia ekwiwalentnego w stosunku do świadczeń udzielanych przez placówkę, to znaczy to tyle, że mamy tu do czynienia ze stosunkiem charakterystycznym dla prawa cywilnego. A skoro tak, to nie jest dopuszczalne stawianie gminy w położeniu gorszym niż Konstytucja RP gwarantuje każdemu podmiotowi prawa – jeżeli podmiot ten był gotów do spełnienia świadczenia, lecz druga strona uniemożliwiła to zachowaniem od niej zależnym. Nie sposób odmówić świadczeniodawcy prawa do pobrania opłaty za przygotowane świadczenie. Skoro zatem np. rodzice zadeklarowali pobyt dziecka w placówce przez 3 godziny, w których udzielane były świadczenia dodatkowe, a następnie odebrali dziecko z placówki po upływie zaledwie 5 (bezpłatnych) godzin, to naruszeniem konstytucyjnej zasady równości podmiotów wobec prawa byłoby pozbawienie gmin prawa do pobrania opłaty za 3 zadeklarowane godziny pobytu dziecka w placówce, jeżeli tylko gmina była gotowa do spełnienia umówionego świadczenia. Odmienne interpretacja przepisu art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty byłaby sprzeczna z zasadami Konstytucji.

Wskazać w tym miejscu trzeba na unieważniony rozstrzygnięciem Wojewody Wielkopolskiego przepis uchwały (nieobowiązujący § 3 ust.3). Usunięcie tego zapisu skutkuje tym, że nieobecność dziecka

w przedszkolu z powodu np. choroby nie powoduje na mocy uchwały automatycznego pobierania opłaty za czas takiej nieobecności, w czasie której usług nie świadczone.

W dalszej kolejności należy jeszcze raz podkreślić, że ustalona odpłatność na poziomie określonego procentu minimalnego wynagrodzenia za pracę nie narusza żadnych zasad wynikających z art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty, o ile tylko odpłatność ta stanowi świadczenie ekwiwalentne w stosunku do udzielanych w zamian świadczeń.

Zaokrąglenie zaś opłat do „pełnych złotych”, zarówno „w górę”, jak i „w dół” również nie narusza żadnej normy prawnej i nie słusznie jest przez Skarżącego określane zawyżeniem wysokości opłat, skoro uchwała stanowi o tym w treści przepisów wysokość opłaty określających. Zarzut ten nie jest zasadny.

Ad 2) Kwestionując określoną w § 6 uchwały delegację dla dyrektorów przedszkoli do ustalenia z rodzicami (opiekunami) zakresu udzielanych w świadczeń oraz wysokości pobieranych w konkretnych przypadkach opłat w drodze umów cywilnoprawnych, skarżący podnosi przekroczenie przez Radę granic delegacji ustawowej, przewidzianej w art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty.

Taka argumentacja nie wydaje się mieć wystarczająco usprawiedliwionych podstaw. Z art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty wynika, że organy prowadzące przedszkola publiczne mają delegację do ustalania wysokości opłat za świadczenia udzielane w czasie przekraczającym bezpłatny wymiar zajęć. Wskazać należy, że treść kwestionowanego przepisu uchwały stanowi, że przedmiotem umowy cywilnoprawnej zawieranej pomiędzy dyrektorem a rodzicami (opiekunami) dziecka ma być wyłącznie ustalenie zakresu udzielanych świadczeń w czasie przekraczającym określony uchwałą czas świadczeń nieodpłatnych, ich dzienny wymiar oraz szczegółowe ustalenie kwoty opłaty stąd wynikającej. Umową tą nie będą więc regulowane kwestie wysokości opłat należące do wyłącznej kompetencji Rady Gminy a ustalone w przepisach uchwały poprzedzających ów kwestionowany jej § 6. Przepis ten posiada zatem charakter informacyjny, jego zaś zamieszczenie w treści uchwały ma umożliwić rodzicom (opiekunom) wybór konkretnych świadczeń dla dziecka w czasie, za który należna jest ustalona uchwałą opłata. Ma on nadto umożliwić rozliczanie odpłatności za te świadczenia. W żadnym razie jednak ten kwestionowany przepis uchwały nie ingeruje w wysokość ustalonych przez Radę zgodnie z prawem opłat, nie umożliwia też negocjacji określonych uchwałą wysokości opłat.

Z pewnością w pojęciu "ustalenie opłat za świadczenia przedszkoli publicznych", jakim prawodawca posłużył się w art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty, nie mieści się ustalenie wzorów umów, co stanowi materię prawa cywilnego - w ramach przewidzianej tam swobody umów - niepodlegającą reglamentacji publicznoprawnej. Zawarcie tego typu regulacji w uchwale podjętej w oparciu o delegację ustawową z ww. przepisu stanowiłoby rażące naruszenie prawa materialnego. Zaskarżona uchwała Rady Gminy Perzów tego typu regulacji jednakże nie zawiera. W § 6 zaskarżonej uchwały zawarto stwierdzenie, iż „zakres udzielanych przez przedszkola świadczeń, oraz wysokość opłat reguluje umowa zawarta pomiędzy rodzicami (prawnymi opiekunami) a Przedszkolem”. Za istotne (w tym rażące) naruszenie prawa uznaje się uchybienie, prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Rodzaje naruszeń przepisów, które należy zaliczyć do istotnych, skutkujących nieważnością uchwały, to naruszenia znaczące, wpływające na treść aktu, dotyczące meritum sprawy. Regulacja uchwały zawarta w § 6 nie wpływa znacząco na treść zaskarżonej uchwały, nie kształtując bezpośrednio sytuacji prawnej osób trzecich, może zatem stanowić, co najwyżej, nieistotne naruszenie prawa.

Przepis § 5, określający iż miesięczną opłatę za świadczenia wnosi się do 5 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym świadczenia objęte opłatami zostały zrealizowane - nie słusznie Skarżący utożsamia z przekroczeniem ustawowej delegacji do ustalania opłat. Brzmienie przepisu wskazuje bowiem jedynie na termin wnoszenia opłat - po zakończeniu miesiąca, w którym realizowane były określone świadczenia. Określa, że ustalona uchwałą opłata uiszczana jest „z dołu” nie zaś „z góry”. Ma on więc charakter związany bezpośrednio z systemem regulowania ustalonych uchwałą opłat. Ze względów, o których w tej części odpowiedzi nie jest uzasadnione określanie również i tej regulacji jako przekroczenie przez Radę ustawowego upoważnienia, skutkujące oceną rażącego naruszenia prawa.

Jak zaznaczono na wstępie – już w treści uzasadnienia Skarżący podnosi zarzut (pomimo, że pomija tę kwestię w petitum skargi) niezgodności z delegacją ustawy zamieszczenia w uchwale jej § 7. Zgodzić trzeba się z twierdzeniem, że kwestionowany przepis uchwały stanowi w brzmieniu jego ustępu 1 powtórzenie treści art. 67a ust. 3 ustawy o systemie oświaty. Celem organu stanowiącego Gminy w zamieszczeniu w treści uchwały § 7 było jedynie wskazanie adresatom, iż w umowach określających wysokość odpłatności na

podstawie stawek będących przedmiotem uchwały będzie też, aczkolwiek na odrębnych zasadach, określana również odpłatność za posiłki spożywane przez dziecko w przedszkolu.

Wydaje się więc, że nawet wyeliminowanie z uchwały (w części, czy nawet w całości) jej § 7 nie spowoduje bezcelowości dalszego funkcjonowania zaskarżonej uchwały w obrocie prawnym.

Stosownie do postanowień art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270; ze zm.) skargę do sądu administracyjnego wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi. Organ, o którym mowa w § 1, przekazuje skargę sądowi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie trzydziestu dni od dnia jej wniesienia (art. 54 § 2 ww. ustawy).

Z uwagi na powyższe okoliczności, przekazanie przedmiotowej skargi Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Poznaniu oraz wniesienie na nią odpowiedzi znajduje uzasadnienie i rodzi potrzebę podjęcia przez Radę Gminy Perzów niniejszej uchwały.

**PRZEWODNICZĄCA
RADY GMINY PERZÓW**

Danuta Froń